

תת"ע 1158/06/21 - מרדכי צ. אפריאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 1158-06-21 מדינת ישראל נ' אפריאל

בפני כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
מרדכי צ. אפריאל
המבקש
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן ביום 27.06.21 בהיעדר התייצבות המבקש.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי, בה מותרת מהירות מרבית של 90 קמ"ש במהירות של 136 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, מיום 8.02.20.
3. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו הקנס המקורי בסך 1,500 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

4. לטענת המבקש הוא הגיש בקשה להישפט במועד, אך לא קיבל זימון ועל כן הדיון בענינו התקיים ללא ידיעתו. לטענתו הוא לא קיבל את הזימון לדיון או כיון שעבר דירה, או בשל הקורונה או עקב כשלים בשירות הדואר.
5. לטענתו רק לאחרונה הבין שהורשע בלא נוכחותו ולכן הוא מבקש לקבל זימון מחודש למשפט על מנת שיוכל להוכיח את חפותו.

טענות המשיבה

6. לטענת המשיבה מדובר בדו"ח מסוג ברירת משפט בגינו הגיש המבקש ביום 19.04.20 בקשה להישפט, שנשלחה לכתובת המגורים אותה ציין בבקשתו, רח' כצנלסון 77/7 גבעתיים, אשר אף תאמה את רישומי משרד הפנים.
7. בהתאם לכך, בתאריך 15.03.21 נשלח לכתובת האמורה זימון לדיון. לטענת המשיבה ממרשם משרד הפנים עולה כי המבקש שינה את כתובתו במשרד הפנים רק ביום 22.04.21 לרח' סירקין 43 גבעתיים.
8. לאור העובדה כי ההזמנה נשלחה לכתובת הרשומה של המבקש וכי המשיבה לא יכולה הייתה יכולה לדעת כי המבקש שינה את כתובת מגוריו אותה אף ציין בבקשתו להישפט, יש לדחות את הבקשה.

דין והכרעה

9. המבקש לא תמך את בקשתו בתצהיר, ורק בשל כך דין הבקשה להידחות על הסף.
- מערב לנדרש אדון בבקשה לגופה.
10. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בענינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' **מדינת ישראל** מיום 7.4.2008: "העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגיונות ההליך הפלילי".
11. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחסד"פ הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
- כאשר נאשם הוזמן לדיון דיון ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
12. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין. ולענין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (29.12.09) בו נקבע כי:
- "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן דיון עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש בדיון

13. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974:
- "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".
14. בעפ"ת 62391-02-19 **סויסי נ' מדינת ישראל** מיום 16.5.2019 (לא פורסם) קבע כב' השופט כדורי כי לשם ביסוס חזקת המסירה, די למאשימה להראות שההזמנה לדיון נשלחה לנמען ההזמנה בדואר רשום.
- דהיינו אם הוכיחה המשיבה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.
15. על-פי אישורי המסירה שצורפו לתגובת המשיבה, ההזמנה לדיון נשלחה למבקש באמצעות דואר רשום לכתובתו הרשומה למשלוח דואר, כפי שהייתה מעודכנת במרשמי משרד הפנים בעת ביצוע המסירה היינו: "כצנלסון 77 גבעתיים". אישור המסירה מיום 12.04.21 הנושא את פרטי המבקש חזר כ"לא נדרש".
16. יתרה מזאת, בעת שהגיש את בקשתו להישפט ציין המבקש כי הכתובת למשלוח הדואר היא "רח' כצנלסון 77 דירה, גבעתיים 7". על פי מרשם משרד הפנים עדכן המבקש את כתובתו הרשומה רק ביום 22.04.21 לרח' סירקין 43 ועל כן אין לו להלן אלא על עצמו.
17. אם דבר הדואר "לא נדרש" על ידי המבקש דהיינו, ההודעה לסור לסניף הדואר ליטול את דבר הדואר נשלחה לכתובתו של המבקש אך הוא לא ניגש לקבלה, ייחשב המבקש כמי שההודעה הומצאה לו כדין ועליו הנטל להוכיח כי לא קבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו. (עפ"ת (ח'))
- 17-12-2029 **חזון נ' מדינת ישראל**, מיום 2.1.18 ורע"פ 3698/17 **יוספוב נ' מדינת ישראל**, מיום 7.5.17.
18. בחוק עדכון כתובת, תשס"ה-2005, נקבע:
- "2(א) חל שינוי בכתובת למשלוח דואר של תושב, חייב הוא למסור לפקיד הרישום הודעה על כך בתוך שלושים ימים מיום השינוי"
- "2(ב) תושב שלא מסר לפקיד הרישום הודעה על כתובת למשלוח דואר, יראו את המען שנרשם במרשם האוכלוסין ככתובתו למשלוח דואר".

- כאמור, בעת משלוח ההזמנה לדיון הייתה הן כתובתו הרשומה של המבקש לצורך משלוח דואר, והן הכתובת למשלוח דואר "רח' כצנלסון 77 גבעתיים", ולא כל כתובת אחרת.
19. סתירתה של חזקה המסירה טעונה ראיה ותימוכין ולא תיעשה על-ידי העלאת טענה בעלמא כי המבקש לא קיבל את דבר הדואר לידיו (1771/19 **ליאור עובדי נ' מדינת ישראל** מיום 11.7.2019, רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם**, 25.3.2018). למותר לציין כי בענינו לא הרים המבקש את הנטל לסתור את החזקה האמורה.
20. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

21. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** מיום 24.4.2018).
22. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** מיום 27.5.2018).
23. יתרה מכך גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל (פורסם בבב 14.04.02), רע"פ 1773/04 **אלעזר אסמעיל נ' מדינת ישראל** (פורסם בבב 23.02.04)).
24. המבקש לא טען דבר בענין סיכויי הגנתו ועל כן, אף לפי מהות העבירה, הסיכוי לשינוי תוצאת פסק הדין קלושה. בנסיבות אלה ונוכח העובדה כי על המבקש הוטל הקנס המקורי, אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.
25. לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלום ההחלטה תשלום לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אדר א' תשפ"ב, 26 פברואר 2022, בהעדר

עמוד 2

הצדדים.